

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 662: Cõi Tịnh Độ Vốn Do Tâm Thanh Tịnh Hiện Hiện

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 056)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cõi tịnh độ vốn do tâm thanh tịnh hiển hiện. Cần biết rằng tâm thanh tịnh và cõi tịnh độ, vốn dĩ không hai.】

Điều này chính là nói rõ, y báo thật sự là chuyển biến theo chánh báo. Cho nên tâm thanh tịnh, thì thân sẽ thanh tịnh; thân tâm thanh tịnh, thì môi trường chúng ta sinh sống sẽ thanh tịnh, đây là đạo lý nhất định. Chúng ta ở trong thế gian này, hoàn cảnh lớn đối với chúng ta mà nói, gọi là cộng nghiệp. Trong cộng nghiệp có bất cộng nghiệp, cho nên mới gọi là biệt nghiệp. Giống như toàn thế giới hiện nay, hoàn cảnh lớn của cả thế giới đều không tốt, nhưng hoàn cảnh của Singapore lại tốt. Singapore chỉ là một mảnh đất nhỏ bé nhường này, chỉ là một thành phố. Biệt nghiệp của những người trong thành phố này, so với cộng nghiệp của những người ở các khu vực khác trên thế giới là không giống nhau, đây chính là biệt nghiệp nằm ngay trong cộng nghiệp. Cùng một đạo lý ấy, bản thân chúng ta thân tâm thanh tịnh, hàng xóm xung quanh chúng ta không thanh tịnh, nhưng riêng gia đình mình lại thanh tịnh, trong cộng nghiệp có bất cộng nghiệp.

Từ đó mới biết được tầm quan trọng của việc tu tịnh nghiệp. Tu tịnh nghiệp chính là tu tâm thanh tịnh, tâm tịnh thì cõi Phật tịnh. Ở thế giới Tây Phương Cực Lạc, Phật tu tâm thanh tịnh, Bồ Tát tu tâm thanh tịnh, những người từ mười phương thế giới vãng sanh về đó, mỗi người đều tu tâm thanh tịnh. Cần biết rằng “đời nghiệp vãng sanh” (mang theo nghiệp mà vãng sanh), cổ đức đã giảng cho chúng ta rất nhiều rồi, chỉ mang theo nghiệp cũ, không mang theo nghiệp mới. Nghiệp cũ thì quyết định mang theo, còn nghiệp mới dẫu có mấy may thì cũng không thể vãng sanh. Thế nào gọi là nghiệp cũ? Nghiệp đã tạo trong quá khứ thì gọi là nghiệp cũ. Nghiệp tạo ngày hôm qua, đối với ngày hôm nay mà nói thì đó là nghiệp cũ, hôm nay tạo nghiệp thì không thể vãng sanh; hôm qua

tạo nghiệp, nhưng hôm nay tôi không tạo nghiệp nữa thì có thể vãng sanh, ý nghĩa cũ và mới là như thế đó.

Nếu quý vị nghe được lời này, liền yên tâm cho rằng, không sao đâu, ngày ngày tạo ác nghiệp cũng chẳng hề gì, đợi đến ngày tôi vãng sanh thì không tạo ác nghiệp nữa; ý niệm này về mặt lý luận mà nói thì có thể thông suốt, thế nhưng về mặt sự tướng mà nói, quý vị chưa hẳn đã nắm chắc được. Ngày ngày tạo ác nghiệp, tập khí ác nghiệp rất nặng, e rằng lúc lâm chung một niệm ác kia vẫn nổi lên, như vậy chẳng phải là hồng bát rồi sao? Người tạo tác ác nghiệp, lúc lâm chung gặp được thiện tri thức dạy họ niệm Phật, một niệm, mười niệm vẫn có thể vãng sanh, có thể thấy được rằng trên mặt lý luận thì dứt khoát không có vấn đề gì.

Lúc lâm chung, họ thực sự có thể cải quá tự tân (sửa lỗi làm mới), đó là hạng người nào? Là người mà trong một đời chưa có cơ hội, chưa từng nghe được Phật pháp, họ hoàn toàn không biết! Lúc lâm chung nghe được Phật pháp, nghĩ đến tội nghiệp đã tạo trong một đời, vội vàng sám hối niệm Phật cầu sanh, họ đã thành công rồi. Sự việc này không phải là ngẫu nhiên. Phật trong các kinh luận đã nói với chúng ta, những người này trong đời quá khứ, thiện căn vô cùng sâu dày. Trong đời này không gặp được thiện duyên, làm sai rất nhiều việc, tạo ra rất nhiều tội nghiệp, lúc lâm chung được thiện tri thức nhắc nhở, liền bỗng nhiên giác ngộ.

Không phải mỗi người đều làm được như vậy! Trong đời quá khứ quý vị có được thiện căn, phước đức như vậy hay không, lúc lâm chung có gặp được nhân duyên này hay không? Chúng ta tuyệt đối không thể ôm giữ cái tâm may mắn, quyết không thể được. Nhất định phải nghiêm túc đoạn ác tu thiện, nhất định phải tu tâm thanh tịnh, phải buông xuống, phải xả bỏ.